

rigtignok, at naar Folk ere advarede og desuagtet begaa Uforſigtighed, maa de tage Stæde for Hjemgjæld; der kunde ellers blive alſfor mange Love at vedtage. Jeg ſkal alſaa af diſſe Grunde og uden at gjøre nogenſomhelſt Grindring imod det viſnok meget Rigtige, ſom det ærede Medlem fra Kjøbenhavn (Blom) fremsatte, ſtemme imod alle Vædringsforſlagene og ſtemme for Lovforſlaget uforandret.

Blom: Med Henſyn til det Spørgſmaal, der blev reiſt om en Uoverenſtemmelse, der ſkulde opſtaa ved at udstemme anden Del af § 1, ſkal jeg blot tillade mig at oplyſe, at naar jeg har urgeret, at det ikke godt vilde lade ſig gjøre at ſende uſprængte Gulprojektiler fra Provindſerne, og hvor de ellers maatte findes, ind til Laboratoriet, ſtaaer dette ikke ganſke i Modſtrid med, at Gulprojektiler, ſom findes her i Nærheden af Artilleriets Skydeplads, kunde underſøges af Laboratoriet. Sagen er, at de Projektiler, ſom ville blive fundne i Kallebodstrand paa et Sted, hvor der ikke kommer Andre end netop Folk, ſom ville ſøge diſſe Projektiler, kunne transporteret ind paa Fælleden, underſøges og tømmeſ der, eller, hvad der maatte vilde være det Allerheldigſte, man vilde kunne ſende Folk ud til Findeſtedet for at underſøge og tømme diſſe Projektiler der, hvorimod det jo ikke er forudſat i Lovforſlaget, at det ſkulde ſke med Henſyn til de Projektiler, ſom findes andetſteds i Landet. Jeg maa beſtemt faſtholde, at det vilde være aldeles uforſvarligt fra Statens Side, om den vilde friſte Folk paa nogenſomhelſt Maade ved en Lovbeſtemmelse, eller paa hvad anden Maade det kunde være, til at ſende udfkudte, ikke ſprængte Granater til Laboratoriet eller overhovedet at forſende dem. Staten bør gjøre Alt, hvad den kan, for at diſſe Projektiler blive enten ituſlaaede eller underſøgte og tømte paa ſelve Stedet, hvor de findes. Enhverſomhelſt Uſvigelse derfra vil medføre Fare paa et eller andet Sted. Jeg kan ikke tro Andet, end at Politidirektøren i Kjøbenhavn maatte have en aldeles diſkretionær Myndighed til arbitrært at forbyde enhver Transport af diſſe Projektiler gjennem Kjøbenhavns Gader, thi Faren derved er ſaa ſtor, at det vilde være uforſvarligt, naar det ikke blev forbudt. Til den ærede ſidſte Kælers Ytringer om Farligheden ved at haandtere den Slags Projektiler, uden at forſtaa ſig paa det, maa jeg gjøre den Bemærkning, at Faren ſamtidig kan udftrække ſig meget videre end netop til den ene Mand, ſom ſtaaer og underſøger Projektilet eller har med Projektilet at gjøre. Tænke vi os f. Ex., at en meget ſtor Granat, ſom indeholder en 40—60 Pd. Krudt, bliver bragt til en eller anden Jernhandler et eller andet Sted i

Byen og ført ned i en Kjelder og der bringes til at explodere, ſkulde jeg ſjænde de Kjøbenhavnſke Bygningsforhold meget ſlet, om ikke hele Huſet vilde falde ſammen ved denne ene Mandſ Uforſigtighed, ſaa jeg ſynes, at der er god Grund for Staten til at gjøre, hvad den overhovedet kan, for at forhindre, at Projektiler komme formeget imellem private Folks Hænder. Jeg indrømmer, at jeg allerhelſt ſaae, at det ligefrem blev ſtrengt forbudt Løggfolk at røre ved den Slags Projektiler, og det er kun de juridifſteknifſke Betæneligheder, ſom den høitærede Juſtitsminiſter gjorde gjældende ved denne Sags 2den Behandling, der have hindret mig i at ſtille Forſlag i den Retning.

Breinhold: Hvis der i § 1 havde ſtaaet: dog ſkal dette Forbud ikke være til Hindrer for, at ſlige Projektiler, der opſamles i Nærheden af Kjøbenhavn, kunne indſendes til Laboratoriet eller kunne afhændes dertil, kunde jeg fuldstændig have forſtaaet det ærede Medlems Argumentation, have forſtaaet hans ſtarke Proteſt imod, at der overhovedet indſendtes og forſendtes brugte Gulprojektiler; men da der ikke findes et eneſte Ord om, at de Projektiler, ſom omhandles i 1ſte Stykke, ere Projektiler, der abſolut ere udfkudte i Nærheden af Kjøbenhavn — der ſtaaer nemlig ingen Undtagelse, det kan ligesaa godt være i Sjælland ſom ude ved Skydepladsen paa Amager, — maa jeg tilſtaa, at jeg ikke rigtig forſtaaer den Udfkudte, ſom det ærede Medlem der gjorde.

Juſtitsminiſteren (Mellemann): Jeg ſkal førſt beſvare det Spørgſmaal, der blev rettet til mig af den ærede Landſtjingsmand her ligeoverfor (Breinhold) angaaende Forſtaeſſen af Lovven, idet han udtalte, at han ikke rigtig kunde ſe, hvorledes Nogen kunde være i retmæſſig Beſiddelse af ſlige Projektiler, naar fra 1ſte Juli 1880 alt Kjøb og Salg af dem ſkal være forbudt. Hvad enten man vil betragte det ſom en Utilſtræffelighed i Lovens Rækkevidde eller ikke, er det jo ialtſald fuldkommen klart efter Lovens Indhold, at det Liſſælde kan forekomme. Jeg vil ikke tale om, at det kan ſke ved Gader; thi jeg vilde anfæ det for et Spørgſmaal, om ikke Domſtolene vilde betragte dette ſom Noget, der analogiſt vilde rammes af Forbudet mod Kjøb og Salg. Men det kan jo indtræffe, at Folk have kjøbt diſſe Projektiler før 1ſte Juli 1880, og dernæſt kan Liſſældet forekomme derved, at de ſelv opgrave dem eller paa anden Maade finde dem. Det er navnlig det ſidſte Liſſælde, der haves for Die. Beſtemmelsen er jo indſat for, at man ſamtidig med, at man forbyder dem, der opfiſke eller be-